

Padělky skupiny „K“ - noční můra ... (6)

V minulém pokračování našeho seriálu jsme si ukázali padělek přetisku PČ 1919, druhu A, I. typu, kterým padělatelé a distributoři padělků oklamali řadu našich i zahraničních sběratelů a obchodníků celkem o mnohamilionové částky. Napomohla k tomu i skutečnost, že někteří znalci jej označovali jako pravý (a snad jej tak označují dokonce dodnes), a to přes varování, která jsme u nás i v zahraničí zveřejnili. Dnes se podíváme na další padělek stejného typu, a rovněž na jednu z variant padělků typu druhého.

FRANTIŠEK BENEŠ

Padělek I. typu, s nímž se dnes seznámíme, není pro pravidelné čtenáře Filatelie úplnou novinkou – znalecká hlídka o něm referovala již před dvěma lety, ve F8/2006 (na straně 10 – 11 a na 3. straně obálky). Tehdy to bylo v souvislosti s otisky padělaných znaleckých značek na jeho zadní straně, které odpovídaly značkám na padělků přetisku nejvzácnější známky této emise – 4 K Znak na žilkovaném papíru (šlo o padělek přetisku ze stejného štočku, o kterém jsme psali minule). Dnes se však soustředíme na jeho přetisk, který si ukážeme ve velkém zvětšení (barevný obrázek je na následující straně).

Mrzuté je, že tento padělek nenese žádnou výraznější deskovou vadu (nebo odlišnost ve své podobě či velikosti), takže si nemůžeme ukázat znak, podle nějž by jej zájemci o studium našich známek snadno poznali. Po několika předchozích případech, u nichž by se pomalu mohlo zdát, že zkoušení známek je vlastně hračka, máme před sebou falzum, jehož identifikace je pracná a časově náročná. Musíme se jím totiž zabývat v mnohem vyšším zvětšení a používat při tom mnohem náročnější zařízení (skener, velkou plochou obrazovku, popř. projektor – to vše v kombinaci s příslušnými šablonami). Podrobně je třeba zkoumat i povrch otiskované barvy, který nese stejné či obdobné znaky, jako padělky popsané v předchozích částech našeho seriálu (tady zase využijeme mikroskop s webovou kamerou, s možností naklápění pozorované známky v různých úhlech a s možností jejího osvětlení a prosvícení různými zdroji světla a UV záření).

Potěšitelné na druhé straně je, že jde o druhý, a prozatím *poslední* padělek I. typu (druhu A), který je nám znám, a že se na trhu zřejmě objevil jen v nepatrném množství (přesně řečeno, my jej k dispozici máme jen na vyobrazené hodnotě 4 K Znak tmavě zelená, úzký formát, v převrácené poloze). To nás však může uklidit jen zčásti, protože samozřejmě není vyloučeno, že jeho „sourozence“ mají distributoři falz ještě v zásobě.

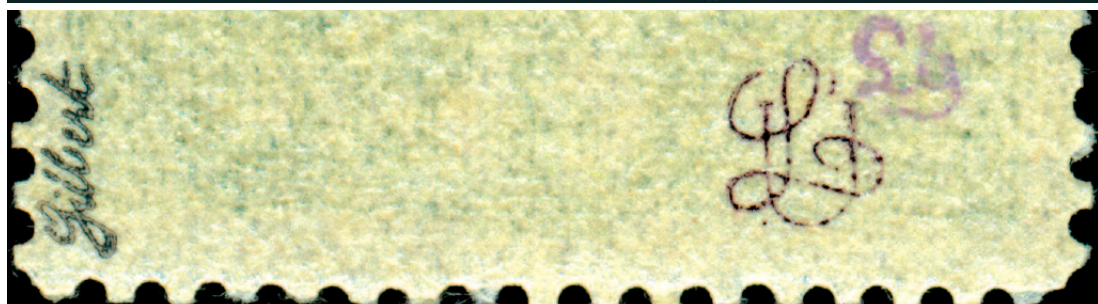
Ani padělek druhého typu, se kterým se dnes seznámíme, není *sirotkem* – v letošním dubnovém čísle jsme se zabývali silně poškozeným přetiskem stejného typu na žilkované čtyřkorunovce, nyní si ukážeme přetisky poškozené jen nepatrně a příště přetisk nepoškozený. Na tom dnešním je charakteristickým znakem „vykousnutí“ na pravé straně háčku nad S v první řádce, v kombinaci s ostře seříznutou dru-

hou devítkou v letopočtu. Jde o padělek poměrně frekventovaný – je mi znám prakticky na všech dražších hodnotách, na nichž se přetisky druhu A vyskytují. Zejména jde o 6 h Koruna černý přetisk, 1 K Znak černý přetisk v převrácené poloze, 2 K Znak světlá, přetisk vícenásobný či v převrácené poloze (i dvojité), 2 K Znak tmavá – úzká i široká, v normální i převrácené poloze, 3 K Znak světlá úzká v převrácené poloze, 3 K Znak tmavá úzká v normální i převrácené poloze, 10 K Znak tmavá jasný tisk v převrácené poloze, a konečně 4 a 10 K Znak na žilkovaném papíru. Řada z těchto známek nese otisky padělaných znaleckých značek meziválečných znalců (už jsme o nich vícekrát hovořili) a některé, bohužel, i značky některých znalců současných (a vyskytují se i exempláře s připojenými jejich atesty pravosti).

Oba uvedené charakteristické znaky přitom nejsou automatickým znakem nepravosti – vyskytují se totiž i na zaručeně pravých známkách, i když zejména z desek 1 – 4 (a jejich variant). Na TD 5 (kterou byly přetiskovány hodnoty 2 – 10 K Znak) se mi je v kombinaci prozatím nalézt nepodařilo. Zatímco úhel seříznutí druhé devítky se v průběhu tisku samozřejmě neměnil (byl dán opilováním jednotlivých polí pomocného stereotypu v průběhu procesu matričkování – viz můj článek ve F1/2001), vykousnutí háčku nad S se v průběhu tisku zřejmě vyvíjelo. Svědčí o tom různá podoba obdobných drobných deskových vad, jejich studium může mimo jiné pomoci i k chronologickému zařazení tisků (vada se často rozvíjela, bylo však prakticky vyloučeno, aby se naopak sama „opravila“). Protože lze předpokládat, že předlohou pro výrobu falešného štočku byla pravá známka nebo zkusmý tisk (otisk přetisku na lístku papíru), je velmi pravděpodobné, že tuto známku lze najít v arších běžných nižších nominálních hodnot. Mně se to podařilo například na ZP 67/A3 (na hodnotě 12 h) či na ZP 26 a 61/1a (na hodnotě 15 h). Při srovnání těchto polí z více přepážkových archů je však vidět, že vykousnutí háčku má různý rozsah a vyvíjí se. Oba popsané znaky jsou tedy jen prvním vodítkem, po němž následuje standardní znalecký postup, v jehož rámci se stejně jako u již popsaných padělků této skupiny musíme věnovat zejména tvaru přetisků (ve velkém zvětšení), jejich barvě a způsobu provedení otisku.

Oba dnes popsané padělky jsou nebezpečné (padělek I. typu dokonce o něco více, než padělek typu II. – jak už jsme o tom už mluvili). Na oba si je tedy třeba dát velký pozor!

Padělky II. typu s charakteristickými detaily: vykousnutí háčku a ostré seřiznutí 9. V zájmu vyššího kontrastu přetisků jsou barvy známek potlačeny.